స్వర్ణయోగం

ఎప్పుడేనా ఊహించావూ? ముసలి రావిచెట్లూ - పాత పెంకుటిళ్ళూ - చెరిగిపోయిన జ్ఞాపకాల్లా వింతవింత కథలు చెబుతాయి -

ఎన్నో సంవత్సరాల అనుభవాలలోనుంచి నాగరికతలోనుంచి ఎంత ఎత్తుగా ఎదిగినా- అదుగో ఆ కూలిపోయే ప్రహారీల నడుమ, కులుకుతూ పరధ్యానంగా ఉన్న మా జమీందారు గారి పెరట్లోని ముసలి పెంకుటింటి, ప్రక్కగానే నడుస్తూ ఉంటే ఈ కథ జ్ఞాపకం రాకుండా ఉండదు.

ఇలాచూడు - ఇప్పుడు ఉప్పుదుల్లిపోయిన జమీందారు గారి మేడగోడల్నీ - సున్నం లేక పొగరంగు తేలిన అంతఃపురాలను - ఎండిన దిగుడు బావుల్నీ, పగిలిన నగిషీలను (కొంచెం వెనక్కి జరిగి) రంగులతో, రక్తితో - భర్తీ చేసుకోగలిగితే, అదీ నా కథాకాలం -

హఠాత్తుగా కనకపు సింహాసనం మీద పడ్డ అదృష్టవంతుల్లో గోవిందబాబు గారిని ముందుచెప్పి - ఇంకొకరిని చెప్పాలి. ఆయన కడుపు చలవ దొడ్డది. ఎనమండుగురు పురుష సంతానం, ఏడుగురు బంగారపు బొమ్మలు ఆడపిల్లలు. శ్రీ బాబుగారికి సీమకుక్క లంటే వల్లమాలిన ప్రేమ. సుమారు పాతికవేల రూకలు వెచ్చించి నాణ్యమైన పరాసుకుక్క కుటుంబాలను కొని వినోదంగా పోషించేవారు. చిరంజీవులు చిన్న బాబులికి నీచమైన శుకనపోషణం ఏహ్యంగా తోచి శుభ్రమైన ఆడపిల్లల్ని తలో యిద్దర్నీ పోషించేవారు.

గోవిందబాబు గారు ధర్మరాజు. ఎవరికెంత డబ్బు కావలిస్తే అంతా ఖజానాలోంచీ, భూముల మీద నుంచి తెచ్చి, వాడుకోవడమే, కాని ఎవరినీ ఎప్పుడూ, 'దేనికెంత' అని అడిగిన పాపాన పోలేదు. కొన్నాళ్ళకు ఖజానా అడిగినంతా యివ్వలేక మూలిగింది.

చాలా భూములు అశోకవనంలో సీతలా అన్యాక్రాంతాలయాయి. శ్రీవారికి ఉభయుల మీద పట్టరానంత కోపం వచ్చింది. చిన్నబాబులు శాంతమూర్తులు "ఆసూర్యం పశ్యులు".

ఒకనాడు శ్రీబాబుగారు మధ్యాహ్న ఫలహారం చేసి శుభ్రమైన లంకాకు చుట్ట వెలిగించి, పొగ పీల్చుతూ వదులుతూ మేడ మీద సోఫాలో కూచుని ఒక సీమ కుక్కను లాలించుతుండగా - చనువైన నౌకరు వెంకటస్వామి వచ్చి జమీందారు గారి పాదాల దగ్గిర కుక్కను నిమురుతూ కూర్చుని యేదో చెప్పదలచుకున్నవాడిలా కనిపించాడు. బాబుగారది గ్రహించి అన్నారు 'ఒరే స్వామి, గ్రామంలో విశేషాలేమిట్రా' అని.

వెంకటస్వామి కొంచెం దగ్గి చేతులు నలుపుతూ 'చిత్తం చిత్తం వూళ్ళోకి మహ గొప్ప ఓగి ఒకరు యిజయం చేసారండి. ఊరి నెలపల గంగరావి చెట్టు దగ్గర పెద్ద నెగడి ఎలిగించి, మంచితీర్తమయినా బోంచెయ్యక బగమంతుడు సూర్యనారాయణమూరితికేసి సూస్తూ పద్దినాల నుంచి ఏకటాకీని ఉన్నారంట బాబయ్యా, నిన్నట్నుంచి చుట్టుపట్ల ప్రజ రాణువులుగా వచ్చి పళ్లూ, పలాలతో దరిశనం చేస్తున్నారు. ఆ మగానుబావుడు ఒక్కర్నీ కన్నెత్తి చూడడు. ఆడంగులంటే ఆమడ దూరంలో వుండాలంట. ఏం మహత్తెం ప్రెబూ! ఉదయం కన్ను తెరసి సిరునవ్వు నవ్వి, పడిగాపులడి వున్న జనాన్ని సూసి ఎర్రిమానవులు - అని పెదిమి ఇరిసి పొయిబుగ్గి, మంతిరించి యిసిరేసరికి అన్నీ రూపాయలంట బాబయ్యా! దాంతో, మూరుకుల కేంటి బాబయ్యా - రూపాయిలకోసం తోపులాట జరిగేసరికి విసిగెత్తి ఓగీశ్వరులు సిటీకేసి మాయమైపోయారండి -

మద్దానం ... ఓగంట కితం మన పెద్దమామిడి తోపులో దివాణం కోసం కాయలు కోస్తుండగా ఆ మహారాజు ఒక సువర్ణరేక చెట్టుకింద మటం వేసుకొని ముక్కు మూసుకుని జపం సేసుకొంటూ నన్ను కనుసొంగ్గతో పిలిచి "ఏమిరా ఈ ఊళ్లో సొర్ణం సేయించే ప్రెబు వెవరయినా వున్నాడా - ఉంటే సేసిస్తాం, ఒక్కరోజు కంటె ఇక్కడ వుండం అని- మణుగు దాకా ఈ గ్రామానికి యివ్వదలిశాము." అని వెంటనే సమాధిలోకి ఎలిపోయారు బాబయ్యా, మా గనమైన ఓగి..." అని వెంకటస్వామి అంగన్యాస కరన్యాసాలతో విన్నవించేసరికి, గోవిందబాబు గారికి పట్టరాని ఆశ్చర్యం కలిగింది. నిండుకొనే ఖజానా మాట, మణుగు బంగారం మాట రెండూ జోడించి తలచుకొంటే తనకోసమే భగవంతుడు ఈ యోగిని యిక్కడికి పంపాడని నిశ్చయమయింది. లేకపోతే ఊరంతా ఒదలి తన మామిడి తోట ననుగ్రహించడం తన నౌకరుతో చెప్పడం ఎందుకూ? అన్నిటికంటే ముఖ్యం సువర్ణరేఖ చెట్టుక్రింద కూర్చోడం.

వెంటనే జమీందారు గారు లేచి నించుంటూనే జోడులో కాలుంచుతూ, "స్వామీ, లే, వెంటనే యోగీశ్వరుల దర్శనం చేద్దాం" అంటూ చరచరా మేడమెట్లు దిగారు.

2

జమీందారుగారి భవనపు వెనకవైపున ప్రత్యేకంగా వుండే పెంకుటిల్లు జనప్రవాహంతో నిండిపోయింది. ఉదయం నుంచీ కనిపెట్టుకున్నా యోగి దర్శనం కావడం లేదు.

గ్రహ బాధలవాళ్ళూ, పిల్లలు కోరేవాళ్ళూ, పురాణ వ్యాధుల వాళ్లూ, తరుణోపాయ పరులు, ఏదో సమయం చూచి యోగిని దర్శించి వెడుతున్నారు. స్త్రీ రావడానికి వీలు లేదు. కనుక భర్తలే సంతాన విభూతి రాయించుకు వెడుతున్నారు. గోవింద బాబుగారు తమ భవనంలోనే దయచేసి వుండమంటే యోగీశ్వరులు స్త్రీ దృష్టిని పరిహరించడానికి దూరంగా యీ యింట్లో వుంటామన్నారు.

వచ్చి పది రోజులయింది. భక్తులు, మోక్షార్థులు, ఆర్తులు, ఎక్కువ అవుతున్నారు నానాటికి - వచ్చిన వారందరికీ భోజనాదికం ఏర్పరచమని యోగి ఆజ్ఞ. జమీందారు గారికి దగ్గరగా ఒక వెయ్యి కర్చు అయినా యోగీశ్వర సేవ వ్యర్థంకాదని గోవిందబాబు గారు ఘట్టి నమ్మకంతో వున్నారు.

అష్టదళ పద్మం మీద వ్యాఘ్రచర్మం పరిచి వీరాసనం మీద మౌనంగా కూర్చునే, వారిని దర్శిస్తే చాలు, సర్వపాప వినాశనం అవుతుంది. బలిష్ఠమైన కండలు తేలిన పచ్చని సోగ శరీరం. కనుబొమ్మల మధ్య అర్ధచంద్రాకారంగా కుంకంబొట్టు నల్లని జడలు, గడ్డమూలోంచి, పటిష్ఠమైన యౌవన ప్రథిమ కనబడుతోంది. ఆయన, రోజు మొత్తంమీద ఒకటి రెండుసార్లు మాత్రం జమీందారు గారితో మాటలాడడం కద్దు. తక్కినవన్నీ కను సంజ్ఞలతో, యిష్టభృత్యుడైన వెంకటస్వామితో సూచిస్తాడు. స్వామి పరుగుల మీద యోగివారి సూచనలు అమలు జరిపి వారి దృష్టి పడేచోట మళ్లీ ఒదిగి కూర్చుంటాడు.

3

ఆరోజున స్వర్ణయోగ సాధన చేస్తామని యోగిగారు వెంకటస్వామి ద్వారా ప్రకటించారు. పరగ్రామాల నుంచి వచ్చే జనప్రవాహాన్ని టక్కున ఆపుచేశారు. యోగీశ్వరులు పూర్తిగా ఆవేళ నిరాహారం, ఆయన కామదహనం చేసిన రుద్రమూర్తిలా ఆరోజున దుర్నిరీక్ష్యంగా వున్నారు. ఒక గదిలో పెద్ద హోమగుండం తవ్వారు. చుట్టూ తొమ్మిది రంగుల ముగ్గులు పెట్టారు. ఎదురుగా భయంకరమైన కాళీమూర్తీ, ఆంజనేయ విగ్రహం, పట్టుగా చిత్రించారు. వాటికి రెండువైపులా రెండు అఖండ జ్యోతులు తీక్ష్ణంగావెలుగుతున్నాయి.

64 రకాల పత్రి, 72 రకాల పువ్వులు, 116 రకాల ఫలములతో పూజ దివ్యంగా తెల్లవారుజాము మొదలు జరుగుతోంది. ఒక్క యోగిగారు మాత్రమే దీక్షలో వుండి

సాయంకాలానికి పూజా హోమ విధులు పూర్తిచేసి జమీందారు గారికి కబురు చేశారు. "నా పూజాదీక్ష ముగిసింది. శ్రీవారు జనానాతో కూడా వచ్చి తుదిరోజు గనుక దర్శనం చేసి వెళ్లవచ్చును".

గోవిందబాబు గారు భార్య కూతుళ్ళతో పట్టుబట్టలు కట్టుకొని భయభక్తులతో వచ్చి యోగి ఎదుట వారి ఆశీస్సులు కోరి నిలుచున్నారు. యోగి పద్మాసనం మీద ఊర్ధ్వకాయం ఋజ్వాయతం చేసి కన్నులు మూసుకొని ఉండి అభయహస్తం పట్టి 'ఇష్టస్వర్ణ సిద్ధిరస్తు' అని పలికి, స్త్రీలను దూరంగా వెళ్ళమని సంజ్ఞచేసి కళ్ళు తెరచి 'రాజా, అదృష్టవంతుడ వయ్యా, నీ కోరిక ఇక గంటలో తీరుతుంది' అని స్వగతం లాంటి ప్రకాశంగా చెప్పి, "కాని ఒక గట్టి పరీక్ష మాత్రం ఉంది - కాళీమాత ఉందిలే మన పాలిట... దానితో సిద్ధి. ఇదిగో పులినాలిక, లేడి కన్ను, కుందేటి చెవి, చిలకరెక్క వెయ్యినూట ఒక్క పసర్లతో మర్దించి ఈ ఘటం నింపి దీన్ని మంత్రం పూతం చేసి ఈ హోమగుండం మీద పెడుతు న్నాను. అయితే ఒక్క గట్టి చిక్కుమాత్రం వుంది.

రాత్రి సరిగ్గా ఒంటిగంటకు ఈ పసర్లు పక్వమయ్యే సమయానికి ఒక కన్యక పురుష స్పర్శ ఎంతమాత్రం ఎరగనిది కుడి బాహుమూలంలో తిల సదృశమైన పుట్టుమచ్చ కలది సర్వాభరణ భూషితురాలై వచ్చి ఈ మూలికను ఈ భాండంలోవేస్తే, రాజా! తెల్లవారు జాముకు ఈ ఘటంలోని పదార్థంతో సహా యావత్తూ సువర్ణమయం అయిదపోతుంది. ఆమెకు ఎట్టి పరిజనమూ ఉండకూడదు. భగవతి కాళీమాతయే ఆమెను వెన్నాడి రక్షిస్తుం ది. అస్మదాదుల వంటివారు కూడా ఇక్కడ ఉండరాదు ఆమెలో కాళీమాత ఆవహించి వుంటుంది. ఎదుట పడితిమా తల పగిలిపోతుంది. ఆ సమయానికి మేమెక్కడో సమాధిలో వుంటాము. తీరిపోతుంది. ముందు విషయం ఆలోచించు" అని మౌనముద్ర వహిం చాడు. గోవిందబాబు గారికి పచ్చివెలగ, గొంతు బడినట్లైంది. 'చిత్తం' అని బరువుగా అని రాణివాసంతో కూడా వెళ్ళిపోయారు.

4

ఇంకా సూర్యోదయం కాలేదు. తూర్పున తెలిరేకలుఅప్పుడే విడుతున్నాయి. జమీం దారు గారు సువర్ణభాండం గురించి సుందరస్వప్నం ఒకటి కంటున్నారు - ఒక దివ్య సుందర విగ్రహం అచ్చంగా తన మూడవ కుమార్తెను పోలింది ధగధగ మెరిసే బంగారు కుండను చేతితో పట్టుకొని అందించబోతున్నది. చేయి జాస్తే పకపక నవ్వి ఇంకోవైపు తిరిగిపోయింది. నాకేనాకే అంటూ శ్రీ బాబుగారు రెండు చేతులూ చాపగా అంతర్ధానం అయిపోయింది.

చట్టున కళ్ళు తెరిచి చూడగా నౌఖరు ఒకరు బాబూ బాబూ అని ఆందోళనగా తనను లేపుతున్నాడు. భవనం అంతా అల్లకల్లోలంగా వుంది. పెద్దపెద్ద కేకలు – తిట్లు – వెర్రిపరుగులుతో భవనమంతా నిండిపోయింది. నిద్రకళ్లను చెవులను బాగా విప్పి వినగా నౌకరు మొరపెడుతున్నాడు. "బాబూ, మోసం ద్రోహం, హోమగుండం గదిలో ఎవ్వరూ లేరు. ఐదువేల జవాహరితో చంద్రావతమ్మ గారు ఐపులేరు. అమ్మగారికి మతిపోయింది!" అని గోలపెట్టాడు. జమీందారుగారు ఒక్క తూలు తూలి "అయితే స్వర్ణయోగం నాకా, ఆ బైరాగి ముండాకొడుక్కా? బంగారపు బొమ్మ లాంటి పిల్ల ఒంటినిండా బంగారం! వెంకట స్వామిని తక్షణం పిలు" అని ముందుకు దూకారు. "నిన్న సాయంత్రం నుంచీ స్వామి 'పతా' లేదు బాబయ్యా" అన్నాడు నౌఖరు ముఖం తేలవేస్తూ –

•••